Filip Vavřínek: Hledání podle G. H.

Posudek vedoucí práce

Filip Vavřínek si za téma své diplomové práce vybral náročný román Clarice Lispectorové *Paixão segundo G. H*. Přestože měl původně jiný záměr, dlouhodobé promýšlení autorčiných textů – akademický rok 2017/18 strávil na Sãopaulské univerzitě – ho nakonec přivedlo k zájmu o biblické a křesťanské motivy a jejich úlohu v díle, jehož název by snad bylo možno překládat jako *Pašije podle G. H.* (složitost překladu titulu analyzuje sám diplomant na s. 43–46).

Práce se dělí na tři části, z nichž první je věnována mimořádné osobnosti Clarice Lispectorové, recepci jejího díla v brazilském prostředí a okolnostem vzniku *Pašijí podle G. H.*, druhá se zabývá formálními stránkami díla a třetí se věnuje dialogu s biblickými texty a křesťanským učením.

Na diplomové práci je vidět dlouhé zrání, přístup k brazilským pramenům i možnost konzultace s odborníky, jež mu dovolují obsáhnout široké názorové rozpětí brazilských interpretací, stejně jako Vavřínkova filosofická erudice, která mu umožňuje uchopit složité dílo v obecných souvislostech. První dvě části tak mohou v českém prostředí posloužit jako velmi užitečný úvod do díla autorky, které především pro její obtížnost dosud nebyla věnována adekvátní pozornost.

Diplomantův vlastní přínos je nejpatrnější ve třetí části práce, v níž spolu vedou dialog dva duchovní světy – svět Clarice Lispectorové, původem ruské Židovky, která během svého života dospěla mimo všechny náboženské přihrádky k originálnímu vhledu do tajemství všehomíra, a svět Bible a křesťanství. Na prvním místě je třeba diplomantovi přiznat odvahu pustit se do takto složité problematiky, která zatím nebyla ani v Brazílii dostatečně zpracována. Je těžké určit, co Lispectorová z judaismu a křesťanství znala, případně s čím se ztotožňovala, a i proto je hledání inspirace a subverze obtížné. Je-li sama Bible výsledkem rozhovoru různých teologických proudů, oč zřejměji to platí o dějinách a současnosti křesťanství, případně judaismu. Pro toho, kdo nemá teologické vzdělání, je proto takřka nemožné vyhnout se zjednodušením. Osobně nevidím mezi ponorem vypravěčky *Pašijí* a křesťanstvím rozpor, ten bych vnímala spíše mezi mystickou zkušeností a povrchně žitým křesťanstvím.

Vcelku hodnotím Vavřínkovu práci velmi kladně. Má přehlednou strukturu, text je formulačně dotažený a logicky soudržný. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

V Čeřenicích 7. 6. 2018 Mgr. Šárka Grauová, Ph.D.